

GHEORGHE PLEȘA

1. Ce anume v-a determinat să deveniți asistent social?

Totdeauna mi-am dorit tare mult să pot ajuta oamenii de lângă mine. Încă din copilărie, îmi plăcea să împart cu cei din jur ce aveam. De exemplu, devenise obișnuit pentru mine să chem colegii de clasă la mine acasă și să le ofer clătite sau dulciurile pe care le aveam. La fel de mult, îmi doream să pot face ceva pentru persoanele în vârstă. Cred că așa am învățat că a-ți ajuta semenii este un semn al umanității și că nu trebuie să treci nepăsător pe lângă durerea sau neajunsul lor.

Mai târziu, după ce am terminat liceul și mi-am îndeplinit stagiul militar, mi-am dorit să pot fi alături de cei care trăiesc ca și cum ar fi ai nimănu. Mă refer la cei care trăiesc pe străzi, prin găurile și canalele Bucureștiului. Nu știam că toate acestea mă pregăteau ca în viitor să devin asistent social

2. Când ați luat decizia de a deveni asistent social?

După ce am citit Cartea "Crucea și pumnalul", mi-am dat seama că mă pot implica direct, că pot să lucrez cu copiii și tinerii dependenți de droguri, că pot fi o voce și o mână care să aibă impact în viața acestora, schimbându-le în bine destinul. Astfel, în anul 1997, am debutat ca lucrător social, iar în anul 1999 am început cursurile Școlii Postliceale "ProHumanitas", secția asistență socială.

Întrucât informațiile obținute nu îmi erau suficiente, mi-am dorit să cunosc mai mult și, astfel, în anul 2003 am început cursurile Universității din București – Facultatea de Teologie Romano-Catolică și Asistență Socială. Am absolvit în 2008 și de atunci, am activat ca asistent social. M-am dedicat cu totul acestei profesii pe care o iubesc, o prețuiesc. E modul meu de viață, e profesia care mă împlinește profesional și îmi umple sufletul de bucurie.

3. Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi asistent social?

Pentru mine a fi asistent social este totul, este o pasiune pe care o simt adânc întipărită în inima mea. Sunt credincios și cred cu tărie că Dumnezeu este inventatorul acestei profesii și că noi cei care practicăm această meserie am fost aleși de El pentru a duce mai departe mila și dragostea pentru semenii noștri aflați în nevoie.

4. Ca asistent social aveți ocazia de a întâlni oameni cu povești de viață impresionante. Care a fost povestea care v-a marcat?

De-a lungul timpului, am avut ocazia să lucrez cu aproape toate categoriile de oameni/beneficiari aflați în situație de risc, de la copiii și până la vârstnici. Mi-am dorit să am o experiență cât mai vastă pentru a putea fi de folos acestor oameni. Am întâlnit în cariera mea de până acum tot felul de situații care mi-au marcat existența și m-au determinat să acționez, indiferent de circumstanțe, în folosul oamenilor. Poveștile lor de viață mă fac să vreau în fiecare zi să o iau de la capăt.

Sunt profesionist, dar până la urmă sunt om și cazurile disperate pe care a trebuit să le gestionez și-au pus amprenta asupra mea. Povestea tristă a unei persoane în vârstă m-a marcat însă cel mai mult în cariera mea. O bunică, micuță și firavă, care fusese abandonată de cei doi copii ai săi, după ce a muncit toată viața ei pentru a le oferi o educație bună în școli care să îi ajute în viață, a fost abandonată, obligată să trăiască singură și fără niciun sprijin. Prin "Programul Național Bătrânețe Liniștită" din cadrul Fundației pentru Dezvoltarea Serviciilor Sociale, am reușit să o ajutăm, să ne ocupăm de toate nevoile pe care le avea. Îmi e greu să înțeleg însă ce face un părinte, astfel încât propriul copil să uite de el, să îl abandoneze.

5. Cât din această profesie credeți că este studiu, cât este vocație?

Din punctul meu de vedere, această profesie se face cu sufletul, dar având și o bază solidă în ceea ce privește studiul. Cunoașterea și vocația sunt două elemente esențiale fără de care nu poți fi un bun profesionist. Slova este întotdeauna rece și dură când nu este îmbrăcată de chemarea pentru această profesie. În cariera mea am întâlnit și oameni care au absolvit Facultatea de Asistență Socială doar ca să facă ceva, dar care nu au simțit niciodată o vocație specială în acest sens.

6. Cum ați defini dumneavoastră asistența socială?

Asistența socială înseamnă să dăruiești și să te dăruiești de dragul celor care nu mai au speranță. Asistența socială este cumulul de cunoștințe și practici care te ajută să poți fi pregătit pentru a oferi servicii și soluții profesionale pentru persoanele aflate în situație de risc.

7. Aveți un model de personalitate recunoscută la nivel național sau internațional care, deși nu este asistent social, prin acțiunile sale în folosul comunității, al omenirii, ar putea deveni oricând un exemplu pentru ceilalți?

David Wilkerson, un om extraordinar care prin acțiunile sale pentru cei neajutorați, despre care am tot citit, m-a inspirat în a alege asistența socială. David e un pastor american care și-a trăit existența pe străzile din New York ajutând tinerii cu adicții. Eforturile sale au dus la apariția mișcării Teen Challenge, care a salvat mii de tineri și tinere de la crimă și dependență de alcool și droguri.

8. Cum v-ați dori să fiți tratat dacă dumneavoastră ați fi în situația de a beneficia de sprijin din partea unui asistent social?

Întotdeauna am încercat să fiu la zi cu noile apariții în legislația din domeniul asistenței sociale, a tehnicilor de acțiune în cazuistica dată, pentru a putea fi un bun profesionist. De asemenea, țin foarte mult ca în conduita pe care o am în lucrul cu oamenii, să mă bazez pe empatie și respect față de aceștia. Nu uit niciodată principiul care spune: "Ce vreți să vă facă vouă oamenii, făceți-le voi mai întâi!"

Așa că, dacă aș fi de partea cealaltă a baricadei, în calitate de beneficiar, mi-ar plăcea să fiu tratat în mod profesionist, cu empatie și respect.

9. Care e cea mai frumoasă lecție pe care ați primit-o de la semenii pe care îi aveți în grijă?

Cea mai valoroasă lecție pe care am primit-o de la oamenii pe care îi am în grijă a fost recunoștința, o floare rară care nu încolțește oriunde.

10. Ca asistent social, ați simțit vreodată sentimentul de neputință în fața unei situații căreia v-ați fi dorit să îi găsiți o soluție, dar nu ați reușit?

Da, am simțit și sentimentul rece al neputinței, chiar dacă am căutat soluții. Este adevărat că trebuie să admitem și faptul că nu putem rezolva toate cazurile pe care le avem în grijă, iar, din păcate, neputința îți provoacă un sentiment de frustrare. Ca om și profesionist vrei să ajuți, însă contextul influențat de factorii externi sau interni ai persoanei pe care dorești să o sprijini, te opresc.

11. Ce anume v-ați dori să se schimbe în acest domeniu?

La momentul actual, mi-aș dori o legislație mai bună, ținută pe domeniul social și aplicabilă. De asemenea, mi-aș dori o recunoaștere mult mai bună a profesiei de asistent social și o apreciere care să ofere asistentului social un loc bine conturat în România.

12. Care e mesajul dumneavoastră pentru cei care urmează să devină asistenți sociali?

Mesajul meu pentru toți cei care vor să devină asistenți sociali este acesta: viața celor din jur are prioritate. Lucrează temeinic pentru a deveni un profesionist și lasă-ți inima să bată și pentru cei din jurul tău!

13. Motto-ul dumneavoastră în activitatea de asistent social este.....

"Dăruind vei dobânda!"

MÂNDRI
CĂ SUNTEM
ASISTENȚI
SOCIALI